

Fr. Dalgaard: Efter den Redegørelse, den højtærede Justitsminister her har givet som Svar paa den ærede Forespørgers Forespørgsel, havde jeg ikke ment, der for mig var Anledning til at sige noget. Det forekommer mig nemlig, at Redegørelsen paa alle Punkter gav fyldestgørende Forklaring paa alt det, der var sket, og gjorde udmærket Rede baade for den Lovgivning og den Praksis, der er med Hensyn til Asylret.

Naar jeg har taget Ordet, er det, fordi det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der nys forlod denne Talerstol, efter min Mening gjorde sig skyldig i en mærkværdig Misforstaaelse af hele denne Sag. Thi efter det, som Anklagen lød paa over for Læge Frits Clausen, var det, som Anklagemyndigheden krævede Læge Frits Clausen straffet for efter §§ 267 og 268, den Beskyldning mod den højtærede Justitsminister, at denne skulde have indsmuglet kommunistiske Provokatører, og i de Dokumenter, som var omtalt, er der, saa vidt jeg kan se, ikke noget som helst — og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vilde kunne paavise, at der i de Dokumenter, der er omtalt i denne Sag, skulde være noget som helst Holdepunkt for, at den højtærede Justitsminister har indsmuglet kommunistiske Provokatører.

Derfor har det overhovedet intet med den Sag at gøre og heller intet med, hvorledes Anklagemyndigheden har formet Anklagen mod Frits Clausen. Anklagemyndigheden rejste Sigtelse for de stærkt injurierende Udtalelser om Ministeren, og som sædvanlig formede Anklagemyndigheden den efter §§ 267 og 268, idet der paa Forhaand maatte være Formodning for, at det skete mod bedre Vidende, naar nogen udslynger den Beskyldning, at den højtærede Justitsminister indsmugler, altsaa paa unormal, uregelret Maade giver politiske Flygtninge, i dette Tilfælde Kommuniste, Adgang til vort Land.

Den højtærede Minister har her redegjort paa en klar og tydelig Maade baade for Lovgivning og Praksis og ogsaa for, at det Tilfælde, der har været omtalt, ikke paa noget Punkt afviger fra den Praksis, der har været fulgt i Aarevis med Hensyn til politiske Flygtninge. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig ganske ufatteligt, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Dokumenter var fremlagt eller ikke, skulde kunne se noget Holdepunkt for, at Læge Frits Clausen paa det Punkt havde Ret. Jeg takker den højtærede Justitsminister for denne Redegørelse, som var klar og

tydelig, og som jeg synes paa ethvert Punkt har givet klart Svar paa Forespørgselen.

Victor Pürschel: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at deltage i Diskussionen om denne Sag, bl. a. fordi jeg ved andet Arbejde var forhindret i at høre dens Begyndelse, men jeg hørte Slutningen af Ministerens Redegørelse, og dette i Forbindelse med den Redegørelse, Ministeren tidligere har fremsat over for Offentligheden, giver mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger.

For det første synes jeg, at man med Hensyn til Ordet „indsmugle“ ikke — og det tror jeg allerede den ærede Forespørger sagde — skal tage alt for tungt paa det i en politisk Debat. Jeg er jo ellers ikke nogen Tilhænger af, at der skal gælde et fuldkommen Frisprog over for Politikere. Jeg har endogsaa lejlighedsvis haft en strengere Opfattelse af, hvad man kunde sige til Politikere, end den højtærede Justitsminister har haft, men da drejede det sig ogsaa om en Udtalelse, der var faldet i „Social-Demokraten“, og det forklarer jo meget. Men jeg synes, at netop i en politisk Drøftelse falder et Ord som „indsmugle“ ikke altid nøje overensstemmende med det, der maaske ligger i det; man kan godt sige om en Mand, at han har indsmuglet en eller anden Oplysning eller om en Minister, at han har indsmuglet en eller anden Bestemmelse i et Lovforslag f. Eks. Det kunde man godt finde paa at sige, uden at der deri skulde ligge nogen Sigtelse for et retsstridigt Forhold. Og det er i den Henseende, at jeg mener, at der ved de politiske Møder og Drøftelser virkelig findes noget, der hedder en særlig Sprogbrug, som det er rimeligt at tage Hensyn til. Derimod finder jeg ikke, der er nogen særlig politisk Sprogbrug, som kan hjemle at kalde en Mand for Kæltring eller Falsk-spiller eller Marodør eller Ligrøver eller den Slags Ting — for at nævne nogle i denne Sommer aktualiserede Udtryk.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende. Jeg forstod, at Justitsministerens Redegørelse her i Dag hvilede paa det samme, som er sagt i det Referat af Sagen, som er givet til Pressen. Jeg haaber, jeg har Tilladelse til et kort Citat. Det er efter „Jyllandsposten“, jeg tillader mig at citere. Der er her sagt det samme, som jeg hørte i Dag — i Anledning af Anklagemyndighedens Protest imod, at disse Dokumenter udleveres —, at

„Sagen drejer sig ikke om, hvorvidt